

Levitující Velšané, nadpozemští skotští dudáci a nezařaditelné anglické folkařky. Existuje nekonečné množství způsobů, jak folk definovat a k těm nejrozšířenějším u nás, ale i v Americe, patří domněnka, že jde o písničkáře s kytarou. Jenomže označení folk music nebo england folk music se ve Velké Británii vztahují ze všeho nejvíc k tradiční hudbě staré stovky let a k muzikantům, kteří ji hrají nebo z ní inspiračně čerpají. Teprve pak k těm, kteří, jak tvrdil folkový obroditel Ewan MacColl, „*píší vlastní písně zarávající se do paměti národa tak hluboko, až každý zapomene, kdo je složil a stávající se tradicí*“.

. A každý, komu není dosud úplně jasné, co si pod anglickým, skotským a velšským folkem představit, to možná „vysvětlí“ následující trojice jeho vrcholných reprezentantů – držitelů všech možných cen a ocenění jaká existují.

VRĚ hrají a zpívají velšskou lidovou hudbu, nicméně fakt, že pochází z časů, než Wales v 18. století propadl metodistům, nastoluje otázku: to se jako předtím hrála jiná hudba? Ano, a violocellista Jordan Price Williams s houslistou Aneirinim Jonesem a violistou Patrickem Rimesem odkrývají důvody proč.

Když s Bohem v srdci a biblí v ruce získali v Zemi písni, jak se Walesu přezdívá, navrch náboženství nonkonformisté, patřila tradiční hudba se vším, co to obnáší ve Walesu ke každodennímu provozu. A protože se o Velšanech rádo tvrdí, že sice ne všichni dokážou zpívat, ale za zpěváky se považují snad úplně všichni, což dokládá odvěká obliba sborového zpěvu, metodisté toho dokonale využili. Metodistické kaple se staly vlivnými hudebními centry, ale přísná nutnost zpívat písně schválené Bohem si během velšské náboženské revoluce vybrala tvrdou daň: lidová hudební prostopášnost, hospodská nevázanost, hlučné oslavy a bujaré tance měly najednou utrum.

VRĚ strávili měsíce v archívech, aby našli hudbu nedotčenou metodistickými destruktivními praktikami na dlouho třeba přerušující autentickou houslovou tradici. Ne všichni se totiž podřídili: velšským romským komunitám byli nějací metodisté ukradení a jejich harfeníci si dál hráli co a jak chtěli, čímž pomohli uchovat značnou část lidového repertoáru v nedotčené podobě. Trio některé skladby dříve určené pro harfy přetransformovalo pro housle s violoncellem, a pokud nějaké dílky chyběly, tak si je buď vypůjčilo odjinud, nebo bez výčitek vymyslelo. „*Svým způsobem tím odpadá tlak na autenticitu a my si můžeme razit cestu vpřed způsobem, který nás baví, aniž bychom na zádech cítili tíhu předchozích generací*“, vysvětlil Aneirin Jones, proč od

VRĚ

neposloucháme echtovně tradiční hudbu, ale vitální reinterpretaci archivních melodií, textů a osobních výkladů historických příběhů nad kterými doslova levitují.

VRĚ

totiž překládáme jako levitaci.

Výběr toho nejlepšího ze současného britského folku na Folkových prázdninách

Napsal uživatel Michal Schmidt
Čtvrtek, 20 Duben 2023 12:32

www.folkoveprazdniny.cz